

Foi'a acésta ese tóta Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se príimescun
in tóte dilele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu
8 fl., pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fl. pre unu tri-
luniu 2 fl. éra pentru Strămetate:
pre anu 10 fl. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fl.
pre unu triluniu 2 fl. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tóte siodianiele și banii de prenume-
ratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diurnalului:
Aradu, Strat'a Teleki-anu, nrulu 27.

Insertiunile se príimescun cu 7 cr. de
linia, și 20 cr. taese timbrale.

Starea de acuma.

Éra-e sgomotu, éra-e svara,
Era-su siode vesti pr'in tiéra;
Vesti, ce 'n multi amegitori
Baga spaime, reci fiori. . . .

Sî adeca se vorbesce,
Cumu-cà domnii susu la Peste —
Nesciündu a guverná, —
In curundu voru bancrotá. . . .

Sî cǎ *diet'a* e 'nfriicata,
Infriicata, desperata. . . .
Câ-ci cumnatii de la Beciu,
D'in 'n dì 'n dì devinu mai reci . . .

Dreptu ce cas'a boierésca,
Sén mai bine, *ciocoiésca*,
Béta de órb'a trufia,
Vrè mortisiu *suprematia*. . . .

Sî 'n acésta inganfare,
Striga, sbéra 'n gura mare:
Câ „adi legile unguresci,
Nu suntu de-ajunsu nemnisesci. . . .

Deci se 'n còrda, svircolesce,
Sî 'n totu modrulu se silesce,
Sà 'ntroduca, sà re'nvie
Seump'a, dulcea — *iobagia*. . . .

Dér' poporulu i respunde:
„Stai pe locu! Nu mai intinde. . . .
Mai mereu, Mari'a ta! . . .
Nu dá! . . . Nu me mania!

Tiopulu.

Corespondintie.

Scrisorile lui Pacala, cătra Tandala.

Reginulu sasescu, iore sasi, in d'a
aetia dupa st. Damitrie, anulu
desperatiunii nemisiloru.

Frate de cruce!

Te vei fi mirandu, cumu de eu, — in locu sàti
scriu d'in Sibiu, Gher'l'a séu Pute-a-peste, adeca
d'in locuri, unde adi se clocescu multe sì mari lueruri,
tocmai ca unu iepure ce sare d'intr'o tufa, — vinu
ati scrie chiaru d'in Reginulu sasescu.

Ce-va curiosu, dér' pe semne asiè e scrisu in
cartea sortii nóstre, cà adeca de unu tempu, sà fa-
cemu, sà audîmu sì sà vedemü totu numai lucruri
de *miratu*, totu treburi sucite, si *chîrcofele* peste
chîrcofele. . . .

Ce e dreptu, eu plecasamu spre orasiele amin-
tite, ca sà-ti mai scriu câté ceva de pe a-colo, dér'
pe drumulu de feru ard. me pusera pecatele, sà
dicu unu „*Tatalu nostru*“, pentru ca sà-mi ajute
Domnedieu, candu éta me tradii prinsu, legatu si
frumosu escortatu la Clusiu, ca conspiratoriu contr'a
intregității statului ungurescu, pentru-cà fusei atâtu
de cutediatoriu, incât me rogai lui Domnedieu roma-
nesce sì nu unguresce, mai alesu a-cumă, candu
limb'a diplomatica in tóta lumea este eschisivu cea
ungurésca.

D'in Clusiu inse, pr'in ajutoriulu unei bucate-
rese frumose, carei'a i promisei sì i jorai fidelitate
pana la mórté, scapai, ca pr'in pene, sì — ca sà
aducu in confusiune pre ingrigitorii statului ungur-
escu — luai o directiune opusa, adeca plecai pe
josu spre Turd'a, ca sà me desfatediu celu pucinu
in privirea campului lui Mihaiu, si sà reimprospetediu
dilele gloriose de ordiniora, comparadu-le cu cele
de adi.

Cându-năi mai afluai în meditațiunile și supra trecurușorii și preșintelor, admirându acea campă atât de sănătă, zărui doi domni apropiindu-se către mine.

— Hot megály! — strigara ambii de odată — ki vagy, mi vagy?

— Me rogu co plecatiune, sun unu betu de caletoria.

— Nemes? — întrebarea dñ'a loru.

— Da, da, nemnisi și inca nu numai éea asie, ci de celu cu pele de cane, și inca neci nu simpla, ci cu de cea dupla — li dissei eu cu sîretia, sciendu bine, că mai suntu multi in Ardélu, caroră li place a se falosi inca și adi cu nemnisi'a, care ei neci nu o au, neci nu au avut-o. — Li spusei a-poi, că și eu, ca multi din Ardélu, sum unguru și nemnisi de origine; dér' și eu m'am romanisatu; cu tôte aceste, și adi profesediu politica numai nemnisiésca, și că planc am plecatu a face ispitiri in favorul nemnisiiei.

Acëst'a dechiaratiune, firesce, i insultei asie de tare, in cătu pe a-cí, pe a-cí, să séra amendoi din peile de cane; deci me luara de bratii și-mi descoperia marele loru secretu, că adeca ungurii din giurulu acest'a s'au resolvit u *a restituí érasi iobagi'a*, și că spre ajungerea acestui scopu se voru intruni la *Reginulu sasescu*, ca să aduca legi și să faca tôte cele trebuintiose.

Me dusei déra și eu cu ei la Turd'a, și ca să potu participa și eu cu votu decisiv la adunarea nemnisiiloru, me desbracara de tiólele mele calduróse, comode și curate, și me tescuira in tióle unguresci. Me dusei a-poi la oglinda și mi facui cruce de ce am vediutu. Erام ca unu gânsacu scosu d'intr'o bute de cernéla. — Dér' — eugetam intru mine — déca se mai potu imbrecă astu-feliu *multi d'intre carterarii nostrii*, pentru ce să nu facu și eu o nebunia ca ast'a.

In d'a desipta déra me presentai și eu la Reginulu sasescu, care numai despre acea este vestită, că cu tôte că se numesco *sasescu*, și aici, ca mai in tôte orasiele sasesci, sasii suntu numai ca de lécu.

Chiaru bine, că-ci la din contra Ardélulu dôra de multu erá anectatu cătra poternic'a Prusi'a.

Dér' haidamu mai de parte.

Stradele Reginului sasescu, in d'a amintita, erau sgomotose și resunau de diuruiturile pinteniloru. —

Se incepù, conferint'a nemnisiésca.

Dér' a-cí intrerunipu, in epistol'a venitória ti voiu descrie decursulu adunarii nemnisiiloru mai pe largu: acuma ti trimitu cu de graba numai rezultatulu acelui adunari, adeca epocafulu *apelu*, care ilu facura dnii nemnisi adi la Regiunulu sasescu.

Éta-lu :

„Noi földbirtokosii magyar nemuisi, cu duple pei de cane, și dühes magyari din vármegeyeul Turd'a, spre a tanácskozhi ne-amu adunatu in Szász-Régen, intr'o partida: *nemnisiésca ungurésca ardelenésca* numita.

Noi magyar nemnisi din Ardélu, ne mai inchiesc in peile nôstre de pana acuma, amu határozluțu a face o cruce de svara 'n tiéra, ca toti

căti vreați magyari nemnisi, să vină la Szász Régen, să capete érasi jobagi, că-ci éra a sositu césulu nemnisiescu!

Noi nemnisi nemnisi gyülekezluiti la Szász Régen déra, facandu urmatoriu

A p e l u !

Vediendu noi nemnisi nemnisi unguresci cu duple pei de cane, senvegetluite nemnisiiele nôstre nemnisiesci, de cătra ticalosiele parlamentului și guvernului ungurescu — credeam că va fi érkezluitu tempulu, ca să ni recascigâmu nemnisiiele nôstre jefuite de la noi, pr'in hotii și telharii de valachi, — tehát haidamu să facem revoluția nemnisiésca, că de cele romaneschi au fostu destule.

Susu, déra nemnisiiloru nemnisi, nemnisiți nemnisiésce! Susu că éea buia valachii a supra nôstra.

Susu! că dreptatea, ce e dreptu, este ungurésca, dér' nu este totu odată și nemnisiésca, deci este rea și scumpă, că și noi trebuie să dàmu stemele căteodata.

Josu cu Aporu, că vr'o dôue trei procese urbariali s'au döntetluitu in érdeku iobagiloru și că mai multi nemnisi *mancandu-si averile in strainate si devenindu acuma la sépa de lemn si koldusí*, trebuie să li dàmu érasi dominii și averi nemnisiesci.

Hotii și talharii de valachi, carii nainte de constitutiunalismu au fostu robii nostri, a-cuma au case, au bucate cu ce să se hranéca; ér' noi nu ni potemu face boulevarde și nu potemu tienè comediasitie pléite cu 20,000 fl. la anu. Hotii și talharii de valachi au privilegiuri de asti alege bireie și strâgi d'intre ei și nu d'intre noi: ei potu gândi in limb'a loru și nu suntu constrinsi a face planuri unguresci unguresce.

Ei inca potu fi virilisti (!!!) ca nemnisi, — darea căte-o data o ceru și de la noi, in locu să-i esecuedie numai totu pre ei,

Nemnisiiele nôstre nemnisiesci suntu pericitate, că-ci puii de valachi se inmultiescu, și-a-poi (ce neru-sinare) suntu mai diliginti, mai buni și mai resoluti decât domnisiortii nostrii. —

Ghici inca-e ca și ceialalti, vrea să-si faca palate, josu cu elu, pentru ce nu pune dare numai pe valachi, ca numai ei să platésca detoriele nôstre. —

Nu-e dreptu, ce a disu Mileticiu, că Ungari'a n'a fostu, neci nu va fi; nu, că noi éra o vomu face nemnisiésca.

Susu déra nemnisi nemnisiți nemnisiésce, să nemnisiștim nemnisiiele nôstre nemnisiesci!

Josu cu hot'a valachiésca! Susu cu nemnisi'a nemnisiésca!

*Nemnisi'u nemnisi'i nemnisiști
nemnisiésce d'in nou'a tiéra nemnisiésce
nemnisiita a nemnisiiloru nemnisi.*

Salta și-te bucura déra, frate și pretine, că in curundu va să resara și sôrele nostru nemnisiescu.

Grabesc deci și ti procura să tu pinteni de unu calus și pene de cocosiu, ca să te poti imbracă serbatoresce la d'a cea mare nemnisiésca.

Si pana atunci, remanu alu teu

frate de cruce

Pacala.

nemnisi nemnisiésce
— in spe.

Epistola lui Hanz, cätra Gur'a Satului.

Pre schinstite Weschine Gurá von Szátului!

Jo tot auzit, tot auzit de Gurá von Szátului, Gurá von Szátului! schi la noi domni la kafehaus tot szpune Gurá Szát, Gurá Dráku,—io auzit ascha ke mulcz vorbeste la dum-nita, vrut sze kunosese jo pa dumita, schi auzit, ke esti rumun veszítse schi Weschin ku minye, schi Dumita umblij tot lume, szpune la tocz kunoskuz dela dumitale, ke ese sze timplat la noi in lună belálait, la Comitat, szpusz Temesvár, foszt styi Dumita álá alese domnyi mischi la Comitat mare, styi, Dumita álá au schkusz la Comitat, schi trebuit fi alese pre ele la Zaderlák, schi tocz rumuny fosti d'in Finlak schi Podrog hel nou finit la Záderlák, schi rumuni foszt tare mulcz, mai mulcse kum Nemezi, schi popá dila Záderlák hel nemczeszk veszít Pakurár nemzesk numit, vrut ku rumunii voszt sze aleg pe Vandalika hel nemcászka dila Temesvár schi un miku res dila Finlak noter, schi un mare rumun dila Finlak Schulz — schi nemez a noszta nu vrut aszkultá pa popa lor, csi szá dusz técz la vinát, schi nemez nu vrut merzse, numă rumuni Dumitale schi sirpi, ku daszkelul lor mers; schi popii nu mers ke nu szpusz nime la ei schi asche ales rumunii schi sirpi gyn Finlak schi Bodrogul hel nou pa Vandalica nemcászka, schi álá mik rosu gyn Finlak, schi álá mare rumun el pikát, pre el trinit politik, pentru se dát el vot la comitat akuma un an de sile vot la un rumun la Rotár hálá káre vrut se fi stulrichter, schi nu dat la vunguru.

Schi frumos direptace fost kind alesz ei jupunulu Iezig, kare nu ávut lucru la kanceleli undi fost domne schi kum finit un rumun zisz lui Iezig: „eszthe khe thu mai inthi, vre sze da vot la Vhandalikha nemtzhászke schi la un mik ros, schi la un mare, schi minton un schkreiber szkrise la el un czidul schi fost bine, schi mers rumun afara. — Schi venit iute rumuni, ku czidula gata; jupun Iezig szpusz schi sztrikát pe ele, schi fakut kum vrcut el, asche fost aleserá kum ei vrut; — io nu pot, nu szpun Dumitali, ka la un rumun vestit, kum rumuni dtale alosu schi dát vot la Vandalika nemcászka; — ho! io szeuitát, ei nau Vandalika rumuneszk la Temesvár; io de ascheia szpune la Dumita asta, ke io styi ke Dumita este Gurá von Satului rumun, si nu spune la nime sche fost la Wesinii — la Zaderlák, — ke fi rusine la Nemezi kum aléesz ei pa Vandalika rumuneszka. — Schi io vrut munka pesese, sche schi mersz la mures la Finlak, fost prins un murar un pesese mare schi un popa rumuneszka vrut sze kumpere la el, si miroszat pescsele-la kóda lui, io szpusz la el, nu sohti frasche, ke pescsele trebue miros la kap, ke akolo frasie pucese, si io mirat schi szpusz la nime el zisz, ke la noi kap sze pucxit de mult, numă el mirose sze vegye nu pute si koda, — io risu mult, si fost la nime mare stankelanke;

Aeszte faschie numă in czare hel veszít la panat. — Io mai are sze szpune la Dumita, schi halta data sche-va — numai sze nu numi la mine schi sze nu szpuni la nime ke mi ruschine de nemez a noszta. —

Rumun ku implekaschiune pena lá veneczia pamantul la Gurá von Szátului in panat am ungureszku, luna nemczeszka schi zio popiloru.

Hans, cu eisme mari,
gyn Szkela.

Colti de dinti.

Provoslavnicii titoru sî pré cuviósele fecie basericesci de la catedral'a bas. romane gr. or. d'in Aradu, tiendu mai adeuna-di unu soboru, au decisu unanimu, a adresá Pr. S. Sale Procopie, fostului vladicu sî metropolitu romanu sî-cumu metamorfosatu in patriarcu serbescu, o multiumita, pentru-că li-au promisu, cä sî Pr. S. Sa va dâ ajutoriu banalu, ca sâ se ridice scól'a romana, cătu mai curundu.

Chiaru la tempu, cä-ci scól'a amintita, — cu tôte opintirile unoru svatosi „intelligenti“ — este deja gata....

Totu in acela soboru, cine-va propuse: ca sâ se adresic o astu-seliu de multiumita sî S. Sale dlui Mironu Calugarulu.

Unu altu cîme-va inse, observă, cä nu ar fi cu cale, de óra-cc S. S., ea eppu nou, are multe spese. . . . sî e cam seracu. . . .

La aceste dlu George Molnár (Morariu) fece urmatóri'a modesta observare:

— Bine, dér' sà ne plătesca S. S. celu pucinu tacs'a cuvenita, pentru tragerea clopotelor dupa cei treisprediece spendiurati. . . .

Nu scim cu siguritate, cä priimitu-s'a acésta observare sî ba, la totu casulu inse este forte — justa.

Diariele magiare se plangu grozavu, cä unu inspectoru scolaru d'in Zarandu, a avutu temeritatea a se duce la biserică, chiaru in d'a acea, candu se tienù parastasu pentru fia-iertatulu erou A. Iancu.

In urm'a urmeloru vomu ajunge sî acele vremuri, cä oficiantiloru romani nu li-a fi iertatu sà mîrga neci la baserică.

Asiè li trebue, pentru ce nu peregrinédia dloru la mormintii celoru 13 rebeli spendiurati la Aradu.

Tudományosi literati magiari, incepî a publicâ in „Othon“ poesiele inedite sî multu revoluționarie a le renegatului Petroviciu (Petöfi) scriese in anii 1848-49 in contr'a Inaltiatului împărătu, contr'a tronului sî a dinastiei. s. c. l.

Frumosă recunoșcentia nemnisió-ungurésca, pentru atâte bunătăți nemeritate. . . .

Ce jocu curiosu alu sortii!

Archiducele Rainer, cu ocazia trecerii sale pr'in Bucovin'a, se mira, cumu de studintii romani, dela gimnasiulu romanu d'in Sucéva se fremanta invetiandu intr'o limba strina, sî nu in a loru națiunala — ér la noi literatii romani polemidiédia sî scriu in diarie straine.

Se vorbesee, cä guvernulu Romaniei sî a Ostru-ungariei s'au decisu a esmitre o comisiune mică, carea sà stabileșca frontariile ambeloru tiere limitrofe sî cä comisiunile seperatare, atâtă cea de d'in colo, cătu sî acésta ungarésca, au descoperit, cä de dela anii 1792 Roman'a n'a ocupat neci o palma de pamentu, pe candu d'in contra secuui s'au estinsu pré de parte, s. c. l.

D'a-poi ce sà te faci, déca secuui au asiè crancene privilegiu domno-nemnisiesci. . . .

Magnatií sî semii magnatií, eu vr'o căti-va nemnisi sî semi nemnisi d'in Transilvani'a facura o nouă partida ungarésca.

Pe semne Mariele loru éra au mancarime de pele de caine.

Cantecu poporalu.

— D'in dilele noastre. —

Frundia verde de lamaia,
Óre, Dóme, ce-a sà fi,
Că jicutiulu nu slabescce,
Ci mereu ne tota belesce;
Ne duce boii d'in grajdú,
Să-aibe domnii balivardu. . . .
Duce vaci, gasce sî retie,
Să-aibe domnii cantaretie . . .
Ne despoya de hainitie,
Să-aibe domnii paduritic . . .
Ne iá tiundr'a de pe spate,
Să-aibe domnii de palate
Frundia verde arsa 'n para,
Fă Dóme dreptate 'n tiéra,
Că domnii-su pré cu cania. . . .
Éra fratii 'n dusmania

Magazinulu

hi

Gur'a Satului.

Ce-va jupanutiu de doctoratii d'in Aradu -- cu prinsu de-o gróznică mancarime de a polemizá misificá, de a aretá ce a invetiau in strainelate, de a dā unu tributu óre-care de recumoscentia *principalului seu*, si in fine de-a se oetrua de *fiscalu nechiamat* alu domniloru de la potere, ca cu atâta mai bine să pôta *blamă causa romana* -- a aflatu de forte naționalice a se maseá si a se aseunde in nrulu 75 alu coeunei „Albin'a“ sub preleca de XX. improscandu in tôte partile, ca mandii eei surépi.

Scopulu principalu alu jupanutiului doctoratii XX. este de a batjocuri pre nefavoritulu principalului seu, de a aretă lumei ce romanu mare este dlu I. P. Dessanu si că dlu advocationi I. Botto (respective altu cine-va) a facutu unu recursu *frivolu, prostu, arogantu, absurdu lipsitu de eticheta și de forme practice intre omeni de crescere s. c. l.*

Spre gróz'a lumii, éta lasàmu să urmeze in origine acelu monstruosu recursu, ca să se convinga lumea in deplinu să pôta judecă dupa placulu jupanutiului doctoratii XX.

Recursulu suna:

I.

156 érk. 2% 1874

(Timb. de 50 ev.)

Méltóságos **Aczél Péter**, aradmegye főispánjához **Aradon** — alázatos folyamodváuya **Botto József** ügyvéd s bizottsági tagnak — Sorbán János megyei árv. ülnök lemondása következtében üresedésbe jött megy.-árv. ülnöki, államás elnyerése iránt.

Méltóságos Főispán ur! Tisztelt törvényhatósági bizottság!

Sorbán János megyei árvaszéki ülnök ar ülnöki állomásáról lett lemondása következtében, egy megy. árvaszéki ülnöki államás lévén üresedésben, tisztelettel alolirott, — mint köztudomás szerint okleveles ügyvéd, tehát a törvényes kellékekkel ellátott; továbbá mint e megyének bizottsági tagja; s végül mint ki született román, anyanyelvemen kívül még a magyar nyelvben is tökéletesen jártas; hivatkozva ezen tisztelt törvényhatósági pártok között kötött egyezményre is — bátor vagyok ezen államás elnyerésére jelentkezni s szives pártfogásokba magamat ajánlani.

Botto József, m. p.

Fiindu-çà déra acestu recursu — dupa nemarginit'a jurisprudentia a jupanutiului doctoratii XX. d'in Albin'a — este atâtu de *schîrnavu, prostu, și anti-nationalu*, — incàtu chiaru si Mariele loru de la varmegia, inea au fostu constrinsî alu ignorá eu totulu. — ni luàmu permisiune a publicá mai la vale si unu altu recursu, referiteriu totu la cestiunea de mai susu, ca să védia toti acei'a. cari voru avé de eugetu a recurge pe venitoriu, cumu trebue să-si redigdie recursele loru? ca să aibe efectulu dorit, pre cumu l'a avutu si acest'a.

Poftimur:

II.

188
f. c. — érk. 2% 1874.

Méltóságos borosjenői **Aczél Péter** urhoz Aradmegye érdemes Főispánjához intézett alázatos kérelme **Búky József** szolgabirói segédnek, melyben a Sorbán István megyei árvaszéki ülnök lemondása folytán megüresedett ülnöki állomásnak részére jeendő **adományozását** kéri.

Méltóságos Főispán ur!

Tudomásomra esvén az, hogy Sorbán István megyei árvaszéki ülnöki állásáról lemondott, bátorodom Méltóságodhoz teljes tisztelettel az iránt folyamodni, lenue kegyes ezen megürült árvaszéki ülnöki állomást nekem kegyesen **adományozni**, illetőleg megválasztásomat **hathatós betolyásá** által, az alább kifejtett **Indokaim** alapján kegyesen támogatni; — ugyanis:

Eltekintve attól, hogy az 1848—49 évi önvédelmi harez alatt tüzérhadnagy minőségen a haza iránt tartozó kötelmemnek megfelelék, — 1850 év olta a közpályán, még pedig ott is az igazságszolgáltatás terén, most már 23 éve s ezen évekből Aradmegyében 18 éve, hogy beszületettel és a **közönség megelégedésére (?)** teljesítém szolgálatomat.

1865 évben mint csermői szolgabiró és **becsületes magyar hazafi, az oláh elem** (sic) akkori **fenhatósága által méltatlanul (?)** üldöztem.

1868 évben a megye közönség által, belátva azt, **hogy az oláh elem által** végezvitt üldözöttem, egyedül annak tulajdonitható, **mert magyar voltam**, (of! of!) — megyei esztidnek választattam meg.

1872-ik évben pedig Méltóságod volt kegyes szolgabirói segédnek kinevezni, s egyszersmind tiszteletbeli szolgabirói címmel **megajándékozni**. (!!) **Hogy ezen alkotmányos és nyilvános pályán töltött öt évi szolgálati idő** alatt mint feleltem meg hivatásomnak s állásomat mint töltém be, — **azt Méltóságod és a megyét vezénylő Tekintétes allispán ur legjobban tudhatják**, (sic) de ugy hiszem, hogy elváltalt kötelmemnek s bennem helyezett **bizalmuknak** hűségesen és tehetségeimhez mértén pontosan megfeleltem.

Ezek alapján, (!!) tekintettel arra, hogy szolgálatom legtöbb idejét a törvénykezési pályán töltém s azon szakmában jártas vagyok, tehát kineveztetésem, illetőleg megválasztásom, esetében az árvaszéki ülnöki teendőknek megfelelni képesnek érzem magam, ujlag alázattal esédezem Méltóságod hathatós pártfogásáért.

Mély alázatos kérésem után maradok Agrison 1874 Aug. 22-én

Méltóságodnak

alázatos szolgája
Búky József m. p.
Szolgabirói segéd.

Ei bine! A-cumu indrescu a te intrebá pre Jupani'a ta **XX.** cumu se pôte acea, că **Sufleriu Jupaniei tale**, — care inca a fostu membrulu comisiunei candidátorie, — nu s'a scandalisatu, schîrnavitu s. c. l. si de acestu recursu?

Să cumu de Jupani'a ta. ai uitatu să amintesci in lung'ati corespondintia și epitetele, titlele, delicatele expresiuni și gesturi s. c. l. ale principalui Jup. tale declamate in Reuniune? Cumu de n'ai facutu capitalu și d'in acestu recursu?

Te rogu déra, nu intardia a le dā si acele publicitatii, spre fala literaturei romane, si a-poi cu o cale să ni spuni si acea: *candu să pentru cătu nai potè dā prelectuni d'in nou'a Japonariei tale cu-noscintie de jurisprudentia, eticheta, si de crescere?*

T. Aoa aoa ai . . . vai lui lui Dómne, ce sà me facu? Nu mai potu, Oh! sà-me fi luat la buntatarii, candu ni-amu dusu a-colo!

M. Dómne feri sì apera, da ce-o cu tine, ce te-a aflată, frate Tando? Spune-mi iute. Sà-ti aprindu o fir de tamai? Spune de unde vini sì ce ai patit?

T. Lasa-me nu me întrebă de unde vinu? Vinu, dela proiect'a cea de alegere de membrii congr. d'in Iosasiul (cottage Aradulei).

M. Sì-a-poi ce ai patit a-colo?

T. Am petrit pe naib'a, că me batura uritu, au Dómne au . . . u . . . u.

M. Ei sì pentru ce? Cu cine ai votat, pentru cine ai cortesit?

T. Da scă tu, nu sciu cumu-lu chiémá . . . no spune-mi tu, cumu-lu chiama, séu mai bine cumu îi dseu, no, și cel'a care este mai mare peste persecutori.

M. Hm . . . hm . . . d'a-poi cine naib'a te-a svatuită, ca sà votodiu pentru comisariul persecutorilor?

T. En da-te 'n bota! nu me ispită sì tu. Dér, ca sà nu descreșci, ti spunu, că vr'a cidi-va domni de romanu m'an imbetatu sì m'an facutu, sà votodiu en jupanul acel'a.

M. Sì cine a cutediatu sà te bata, pentru că ai votat cu comisariul de securitate? N'au fostu a-colo persecutori, ca sà te apere?

T. Ba au fostu, Dieu, dér' candu vediura, că nu-e glu-ma, toti bágara sabiele în téca.

M. Sì-a-poi cumu v'au batutu?

T. Da nu-e destula bataia acea, frate, candu abie poti castiga 10 voturi pentru candidatul teu, d'intre 132. . . .

M. Asìè iti trebuie, procopsitule. Dé'r' acea nu intielegu cumu de ai cortesit pentru unu persecutoru de nația straină.

T. Alelea, că batutu mai esci la capu, frate Mand'o, — a-poi nu scă, că ast'a e politic'a de adi la mulți romani, — interesulu meu personalu, a-poi cele latte

M. A-poi sà vi fie déra de bine.

T. Da óra lăsmentului fericitorii Bieffaz

M. Ér' săt' ne casesci en flócani de-acela. Tiene-ti flóca' si exuta-ti sì tu de tréba.

T. Ei bine, déca esci tu asiè de procopsitul, én spunem, rogu-te, ce l'a indemnătu. Sì pre redactorele cocónei F'e d'e r a t i u n e a, ca sà serie R'szrevetelekuri pr'in diarie straine, aperandu ministrii unguresci?

M. D'a-poi bagséma asiè pretimde demnitatea límbel' nóstre natíonalí sì asiè se cuvîne, ca diaristii romani sà fia constrinsí a luá notitia sì la cunoscintia corcomandriele domnilor; ér' diaristii domnilor sì magnatii unguresci, sà aibe privilegiul de a ignoră diariile nóstre. Séu pote sì pentru acea, ca sà arete sì sà documentedie, că fój'a dsale acuma nu ocupă locul, care ar trebui sà-lu ocupe unu diariu romanesecu.

T. Da audiu-ai, că guvernul lui Pista, — dreptu doveida, cătu de multo respectédia legile sacruinaté, — a svatuitu pre Inaltiatulu imperatu, ca sà nu interésca pre nou alesulu metropolitu romanu?

M. Dorere, am audiu; dé'r' pe semne asiè a trebuitu sà fia A-poi sì Pr. S. Sa, pentru ce nu sì-a înveitatu vorbirea unguréscă mai bine, cu ocaziunea candu fusese la Aradu. . . .

T. Da acea ai audiu, că cumu se 'ncocoră sì cumu se bosumflă primatelor popistilor de la Strigoni, pe betii teologi romani gr. cat. osinditi a chinu in purgatoriul d'in Pute-a-pesce?

M. Ba. Sì pentru ce?

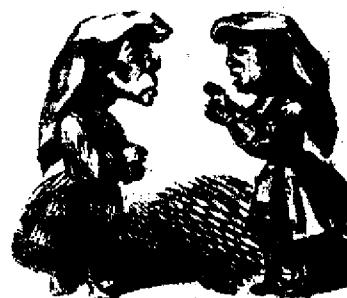
T. Pentru-că indresnira a cere, ca sà li se con-céda a potè gândi cîte-odata sì romanesce.

M. Sì ce li-au respinsu?

T. Acea, că unirea sà a facutu numai pentru acea, ca sà ne pôrte popistasú de nasu, sì ne magiarisdimu; sì că teologia d'in Viena inca s'a transpusu la Pute-a-peste numai totu d'in acele motre. Deci sà taca, sà sufere sì sà nu gramusde un'a, că de nu, a-poi. . . .

M. Sì-a avutu totu dreptulu! Cód'a trebuie sà se corrige, dupa voia celui ce-o porta. . . .

TRÉX C'A SÌ FLÉNC'A

T. Da pre tine, sprehuiata, pe unde te pôrta mam'a paduri, de nu te mai areti intre ómeni cinstiti?

F. Oh! lasa-me amarului, nu me mai ispită sì tu, că necasita-su eu de-ajunsu.

T. Ce? Dóra nu-ti capeti locu de gazdăia la vr'unu. . . .

F. Asi! Ti-ai gâst'o!

T. Asiè déra ce te superi?

F. D'a-poi cumu nu m'oiu superá, candu me punu slabitiunile, ca sà me ducu sì eu la balulu metropolicescu d'in Sibiu, sì in locu sà fi potutu jocá totu cu feliorasi tineruti, au trebuitu sà chinuescu totu cu mosnegi, — pentru-că vedi tenerimea nóstra de adi a dus'o pré de parte

T. Nu te superá, că-ci, vedi, guvernul ungurescu a esoperat, ca sà nu se interésca P. S. Sa Popasu de metropolitu, deci va fi alegere nouă sì a-poi atunci te voru potè recompensá, — séu in casulu celu mai reu, vei merge la Pute-a-peste sì a-colo te-oru alege sì de -- mam'a balului. . . .

D'in cause grave sì neatermatórie de noi, amu fostu constrinsí a intardiá cu unu numeru. Ceremu indulgint'a sì scusele onor. nostri cetitori.

R e d.

PUBLICAȚIUNI SERIOSE.

Procesulu de presa intentat in contra lui „**Gur'a Satului**”, respectiv in contra dui **F. H. Longinu**.

(Urmare.)

Nu l'as fi putut calumia pre dlu incusatoriu in *Gur'a Satului* inca noci pentru acea, pentru că, precum se pote vedea din articolu incriminat „*Historia valachilor*” (si nu: *Istori'a romanilor*, adeca: *Az oldák históriaja*, si nu: *A románok története*) ea am criticat, sbiciuitu și satirat cu arm'a umorului numai intenționile și defectuoșele scrierii ale dsale, nisindu-me a le face — precum și merita — ridiciole; la ce, astă credu, am și avut totu dreptul.

Nu mi-ar placă să credu, inse e posibilu, că dlu *Franciscu Koós*, spre astă recastigă șrescari reputaționi perdute, a aflat de bine, că cu ori ce pretiu să inscenie unu procesu de reclamu, și-a-poi chiaru in contr'a unui romanu.

Intenționea, ambitiunea, dsale pote fi justa, dăr', vai Dömne, reu a nimeritu ocasiunea.

Pentru acea lu-facu atentu, să nu caute nodu in parura, că va pati ca Sisipu.

Au nu chiaru dsa dice și in incusa, că „dilele cele mai uiforose d'in viéta dsale, au fostu cele petrecute la Bucuresei?” Va să dica: dni'a sa, indusmanindu-se cu creditiosii sei, a dusu o viéta atât de uiforosă, incătu chiaru și dsa a fostu contrinsu să serie despre sine iusus in scrierile dsale (Törteneti dolgozatok) criticate și satirate de mine, că: „*1869 februárban oláh bünfenyítő törvényszék ele hurczoltattak mint egyházrablót*”, *) adeca că creditiosii sei Pau trasu la tribunalulu criminalu, incusandu-lu de jefuitu de baserică s. c. l.

Publicul celu mare de sigura isă va mai aduce aminte de curioșele polemisi diaristice, d'in anii abie trecuti, candu adeca se criticara și se desvalira in tota golatarea, ma chiaru pana la scandalu, tote faptele private și oficiose ale dlu incusatoriu, atât in diaristica magiară și romana d'in Ungaria, Transilvan'a, cătu și in cea d'in România libera.

Cu deosebire: in „*Kolozsvári közlöny*” a. 1864; in „*Protestáns egyházi és iskolai lapok*” a. 1865—1869; in „*Hón*” a. 1865—1869; in „*Debrecen*” a. 1867—1868; in „*Misoi lapok*” a. 1869; in „*Romanul*”; „*Trompet'a carpatiloru*” s. c. l. precum si in mai multe broșure și epistole volante.

Cele ce se publicara a-colo, dloru, au fostu scrise forte seriose, și da, acele se potoau și se pota interpretă d'in cuventu in cuventu, pentru că au fostu și suntu chiaru și precise; astă de exemplu in „*Manifestulu epitropiei baserică ref. dela Bucuresci, adresatu baserecei reformate și naționali magiare*” **) intre alte se dice: „megengedte, hogy Keós Ferencz volt lelkész az egyház alaptökéjét önkényesen elköltse, s arról még csak ne is számoljon”, adeca a permisu (sonatulu supremu alu baserecei ref. in Tran'a) ca espop'a *Franciscu Koós*, să pote cheltui banii, fondulu baserecei, fore ca să-si faca socotelile. s. c. l.

Dlu *Martini Czelder*, misionarul popa ungurescu, care de presentu inca locuiesc in Ungaria, plane a tienuta oglinda nație dlu *Franciscu Koós* espop'a ref. dela Bucuresci.

Intilegu broșur'a dsale intitulata *Tükör* ***) adaca *Oglinda*, cu pră multu spunctoriulu motto: „*A te szívból illek meg, gonoss scolga*” adeca: „D'in gur'a ta te voiu judecă, infama sluga” Iuc'a ev. c. 10 v. 22.

Să acea Oglinda ni arăta multe abusuri.

Cele-lalte le voiu retace, dloru, că vi marturisesc sinceru, mie mi greu, a vi le cită și a vi scandalisa eu ele, atât pre dvóstra, cătu și pre om. publicu; le retaceu, dloru, in interesulu moralitati: d'intr'un locu vi voiu cită numai urmatóriele: „*Hogg Koós lelkész szerint rendesen vitte számdását, feltehető röla, bár nem egy nyilvános esatas*” sütetett ki számdásiból eddig is. Rendesen mindig több volt a

*) Törteneti dolgozatok, — iata Koós Ferencz I. řízet, Marosvásárhelyt 1870 pag. 196.

**) A bukaresti ev. ref. egház. Szék valitătoare a magyar ev. ref. angazsentegeházhoz s a magyar mozezethz. Bukarestben 1869. pag. 6.

***) Tükör, valuszu Koós Ferencz val; bukaresti lelkésznek, elñe partja Czelder Martini misionarius, Bukarest 1869.

bevetel, mint a kiadás 300—400 level s a kasszibău pedig egys krajecár sem volt,” ****) adeca, că dlu Koós la uparintia a redigetu regulatu socoșile sale, dăr' in fine totusi s'a descoperit, că dsa a facutu multe insielatiuni, — mai de parte: că perceptiunile de comunu erau mai multe cu 300—400 de lei, dectă erogatiunile și totusi in cassa (adeca a baserecei ref. dela Bucuresci) nu se aflau bani neci de lecă!

Eta, dloru, căte-va date să pareri d'in publicu, despre pretins'a—să in incusa sustinuta de nepetata—reputatiune a dlu *Franciscu Koós*, directoru la preparand'a de statu dela *Signetul-marmatiel*.

E dreptu, suntu cam piperate, dăr' n'am ce să-i facu.

Deci deca dlu incusatoriu are curajiu a stă cu conscientia linisita nație măretiului tribunalu alu opinionei publice, și deca dsa, — intocmai că omulu celu morbosu, ingrijit de sanitate a sa, — este atât de jaluu și ingrijita de reputația sa, incătu chiaru și borea lina a unui neinvovat diariu umoristicu lu-umple astă de multu cu fiori? atunci lu-intrebu: pentru ce nu s'a incuragiati și resolvită astă cantă satisfactiune și a se purifică, pe calea procesulu de presa, contr'a acelor atacuri seriose, originali, și respirațorie de mōrte morală? . . .

Acele atacuri, dloru, s'au scrisu, cătu se pote mai se-riosu și se indreptara fore crutiare, contr'a dlu incusatoriu cu scopu de alu aretă lumei, că pre unu omu fore omenia și fore caracteru, și-a-poi inca noci nu nație unui publicu indiferent, romanu; ci nație publicului magiaru, nație connationalilor și consangenilor sei.

Să cine au fostu acei ne-indurati?

Onorabile juriu! acei'a nu au fostu romani, neci fi ai altoru natiumi, ci acei'a, dloru, au fostu:

Creditiosii, poporenii dsale, caror'a dsa li fusese pastoriu sufletescu;

Epitropi'a, adeca autoritatile basericesci, superiorii dsale;

Amiculu și colegulu dsale, dlu *Martini Czelder*.

Va să dica: connationalii, consangenii, superiorii creditiosii, ba chiaru amiculu și colegulu seu, — care in astă cestiune este a se tiene de celu mai competinte.

Astă déra atunci ar fi avutu dlu incusatoriu nație a mai binevenita, a se purifică, pe calea procesului de presa, contr'a grănicelor incuse pline de epitetele de defraudatoriu, jefuitu de biserică, conjuratoriu, spionu, vagabundu, adulteru s. c. l. — atunci, dicu, trebuia să-si apere dsa onorea atacata; atunci să se fi justificat in prim'a linia nație autoritatilor basarecesci și nație natumii sale.

Ma, dupa parerea mea, dsa avă chiaru detorintia morală, socială și patriotică a face acăs'a, nație de ce ar fi recursu pentru — și nație de a fi esoperatu, pe bas'a omeniei să se nepetate (?) — atare postu de la guvernulu magiaru.

Dăr' dlu *Franciscu Koós*, in tocmăi că mătă'a ce neungiu pisatulu ferbinte, pana in d'a de adi, nu a facutu acăs'a, ci tacendo a las-tu ea aceste incuse să se latiesc și să se prescrie contr'a dsale.

Dloru! Spre a suportă să-i ascultă atât'a tempu cu nepusare astu-feliu de acuse crancene, respandite pr'in publicul celu mare, se recere său unu naturelu de stoicu, său o trica ore-care, că adeca ei ce l'a atacatu, voru 'avă cu ragiul a să demustră tote căte au spusu și scrisu contr'a dsale, — și astu-feliu dsa a trebuitu să taca.

Tertius non datur!

Dăr' éta vócea amintita de mai multi ani incepe a resumă. Dlu *Franciscu Koós* se-aramca pe campulu luptei, că să-si caute omenia— in incusa botezata de — *innoculata* (!)

Să in contr'a cui?

Contr'a unui strainu, contr'a unui satiratoriu, — caruia neci pr'in minte nu i-a treentă a pasii pe terenulu inimicilor dlu incusatoriu, și care ca romanu, pr' cumu și publicul, pentru care a scrisu, de locu'n'a avutu neci interesu, neci cauza a serută mai de aproape lucrările oficiose său private a unui popa reformatu, — și in fine contr'a unui, care dupa dreptu neci nă pote fi privită ca calumnatoriu.

(Va înrmă)

**** Tükör, pag. 9.